

Short example of an observation

11 year old boy with unsocialized conduct disorder during the psychological examination

Johnny is of average high, slightly overweight. He has short-cut light brown hair. He wears a T-shirt with gun, camouflage vest and black trousers. He's right-handed. The face is hypomimic, expressionless. When Johnny is thinking or is upset, he raises his eyes to the ceiling. Eye contact is limited, avoidant. He can sit quietly for a long time, with minimal gestures. Active vocabulary and understanding of everyday conversation are intact, age-appropriate. The speech is correct and rich in content, but Johnny is formally speaking monotonously, the pace of speech is adequate. Johnny appears cold, distant, suspicious. He is socially less agile. In a one-on-one situation the boy is capable of good self-correction, respect for authorities. In the beginning of psychological examination there was obvious resistance, significant efforts to test the borders, low willingness to cooperate, tendency to manipulate, cooperation was only formal, communication often slipped to confrontation. In test situation Johnny shows lower endurance, low will to overcome obstacles, oscillating attention. The boy repeatedly reports that he was nervous at the tests, his hands were sweating.

Michal je na svůj průměrně vysoký, má mírnou nadváhu. Je oděný v ústavním oblečení. Má nakrátko ostříhané světle hnědé vlasy. Obličej je hypomimický, bezvýrazný, když přemýšlí, nebo je rozrušený, zvedá oči v sloup. Je pravák. Oční kontakt je omezený, uhýbá očima. Chlapec vydrží i dlouhou dobu sedět klidně, gesty se vyjadřuje minimálně. Aktivní slovní zásoba a pochopení běžnému hovoru jsou intaktní, přiměřené věku. Řeč je obsahově správná a bohatá, formálně však Michal hovoří monotónně, tempo řeči je přiměřené. Michal vystupuje chladně, odtažitě, podezřívavě. Působí sociálně méně obratným dojmem.

V situaci jeden na jednoho, bez přítomnosti rodičů je chlapec schopen dobré autokorekce, respektu k autoritám.

V úvodní části hospitalizace byl patrný odpor, výrazná snaha testovat hranice, nízká ochota ke spolupráci, tendence k manipulaci, spolupráce byla pouze formální, komunikace často sklouzávala ke konfrontaci, chlapec naprosto postrádal náhled na své obtíže – příčiny viděl v okolním světě. Opakovaně má slzy v očích, snaží se je zadržet, popírá je. Proto jsme s administrací testových metod počkali do pokročilejší fáze hospitalizace, kdy byl chlapec více motivovaný a spolupracující.

V testové situaci je patrná nižší výdrž, nízká vůle překonávat překážky, oscilující pozornost. Chlapec opakovaně udává, že u testových vyšetření byl nervózní, potily se mu ruce, bál se.